

Dvelfer her blive temmelig tids- og penge-spildende.

Monrad: Det er gaaet mig som vist nok alle Medlemmer af Thinget, at denne Sag har gjort et meget ilde Indtryk paa mig; det har vist heller ikke kunnet være anderledes, end at der har maattet opstaae en modbydelig Følelse hos Enhver af os, ved at see, hvorledes en Belgjørerindes Hensigter ere blevne omgaaede og tilintetgjorte (Hør!), saaledes at der nu i Birkeligheden ikke er Spor af dem tilbage (Hør!), og det er vist ogsaa saa, at dette Tilfælde ikke staaer ene, men at der maaskee kunde paavises flere lignende (Ja! Ja!). Jeg nægter ikke, at jeg troer, at hele den Spænding, som findes paa visse Steder paa Landet, at den hovedsagelig har sin historiske Oprindelse fra saadanne Kjendsgjerninger, der tale paa en ganske anden Maade end de bedste Løfter og de bedste Ord, og jeg nægter ikke, at jeg troer, at saadanne Kjendsgjerninger, de have tidt fordunklet Indtrykket af den Trofasthed i at opfylde Forpligtelser, nedarbejdede fra Fædrene, hvorpaa, Gud være lovet, endnu mange af vore Godseiere have givet Exempel. Men om end dette Indtryk ogsaa har paa- trængt sig mig, saa har jeg dog ikke kunnet Andet, end dog ogsaa at tage under Overveielse, hvorvidt det her var Stedet at anvende Grundlovens § 50, hvorvidt det her var Stedet at nedsætte en saadan Undersøgelsescom- mission, som denne Paragraph aabner An- gang til. Det er jo klart, at disse Commis- sioners oprindelige og egentlige Bestemmelse er at indsamle Dplysninger om almindelige Gjenstande, som Rigsdagen eller som en af Rigsdagens Afdelelser trænge til, for siden derpaa at kunne begrunde Lovgivningsarbejdet. Altsaa, for at kunne anvende § 50, udtræves det, at man skal have Dplysninger, som man kun ad saadan Vej kunne tilveiebringe, og jeg skjønner ikke, at Hensigten med at indhente disse Dplysninger, kan være nogen anden, end derpaa at bygge Lovgivningsarbejdet. Naar man har et Ministerium, hvortil man har Tillid, saa vil dette jo ad den ad- ministrative Vej kunne tilveiebringe Alt, uden at Thinget i den Henseende behøver at fremvinge Noget. Det er herpaa, at jeg øns-

kede at rette Opmærksomheden, idet jeg vilde udbede mig, at de Herrer, som maaskee kunde være istand dertil, vilde fremsætte for os, hvad det er for Dplysninger, man ønsker at faae tilveiebragte ved en saadan Commission, der- næst, hvortil de vilde bruge de Dplysninger, som paa en saadan Maade ere tilveiebragte. Jeg troer, at det er der paa, at Thinget for- nemmelig skal bygge sin Dom. Imidlertid kan jeg dog ikke nægte, at denne Sag har noget for Følelsen saa Stødende, at jeg ikke stem- mer for, at man skal vise den fra sig paa dens nuværende Standpunkt. Derfor vil jeg stemme for, at Sagen nyder Fremme, end- skjondt jeg ingenlunde vil have dette forstaaet saaledes, som om jeg dermed foreløbig vilde have tilkjendegivet en Formenting om, at der vilde være at nedsætte en Undersøgelses-Com- mission. Sluttelig vil jeg ikke Andet end takke den ærede Indenrigsminister for den Til- bageholdenhed, han udviste, da der var Tale om en fraværende Person, om en Bonde. Jeg vil haabe, at alle Thingets Medlemmer ville vise den samme Tilbageholdenhed, naar der er Tale om andre Mand, selv om det var Em- bedsmand, og at man da ogsaa vilde veie Ordene og vel erindre, at Ordene, som komme herfra, komme med stor Vægt, og at man der- for vel maa vogte sig for at fremkomme med Beslydninger, enten ligefrem eller ad en Omvei.

Mourier: Nærværende Sag, som er bleven indbragt for det ærede Thing, opløser sig i 2 Hovedbestanddele. Andragendet gaaer for det Første ud paa en Anke over, at der ved Gods-Administrationen ikke skal være taget tilbørligt Hensyn til den oftnævnte af Enke- grevinde Danneffold-Laurvig, den 26de August 1780 oprettede, og med Kongelig Stadfæstelse forsynede Disposition. Forsaavidt denne Deel af Sagen angaaer, maa en Prøvelse af An- ken væsentlig gaae ud paa en Undersøgelse af, hvorledes Dispositionen maa fortolkes, af hvad der efter en rigtig Fortolkning maa an- tages at være Dispositionens rette Mening i dens forskjellige Dele, herunder indbefattet, hvorvidt det maatte kunne antages, at Dis- positionen er bindende ogsaa for de senere Etier af Skoldnasholm; og forsaauidt ende-